

6.

Den danske Købstadforening.

København, den 8. December 1932.

Til Indenrigsministeriet.

Ved Skrivelse af 29. Oktober d. A. — Journ.-Nr. S. 1928/3500 — har Indenrigsministeriet paa Foranledning af Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning anmodet Den danske Købstadforening om en Udtalelse om §§ 7 og 13 i Lovforslaget.

Saaledes foranlediget tillader man sig med Hensyn til § 7, Stk. 1, at udtale, at man vilde finde det rigtigt, at enhver Læge, medmindre han har gyldigt Forfald, er forpligtet til paa Begæring at yde den første, fornødne Lægehjælp, ligesom man ogsaa maatte mene, at Stk. 2 burde ændres til at gælde enhver Læge.

I øvrigt skal man med Hensyn til Paragraffen udtale, at Bestyrelsen for Den danske Købstadforening maa holde for, at det maa være Lægens Skøn paa Grundlag af de ham givne Oplysninger, der maa være det afgørende for, hvorvidt Lægehjælp er paakrævet.

En Adgang til med Regres til Kommunalbestyrelserne for Betalingen at kræve og yde Lægehjælp anser Købstadforeningen for uheldig, bl. a. ogsaa af Hensyn til den økonomiske Byrd, som formentlig i forøget Grad vil blive Kommunerne til Del.

Med Hensyn til Lovforslagets § 13, Stk. 6, skal Bestyrelsen for Den danske Købstadforening udtale, at det er dens Opfattelse, at Mæglingraadet for kommunal Lægehjælp saavel for Kommunernes Vedkommende som for Lægernes Vedkommende har virket fuldt ud tilfredsstillende, og at man derfor ikke ser nogen Anledning til i Lægeloven at indføre nye Bestemmelser med Hensyn til eventuelle Konflikters Afgørelse.

P. B. V.

H. P. Hansen.

Lissau.